

Nezaretinde Yalnızlığın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Şubat 2014

Bir çiy tanesi
Dokunduğunda kaybolan.
Yürek burkan bir hikâye
Her dinlediğimde gözlerimi dolduran.
Sonsuz bir hüzün belki de
Git gide depreşen bağrımda.

Sessiz bir çığlık
Boş duvarlardan bana yansıyan.
Ne ilk ne de son
Umulmadık bir anda
Bastıran bir sağanak
Her daim ıslatan.

Olmuyor işte, olmadı da;
Oynayamadım gitti ömrüm boyunca.
Ne sıcak ne de soğuk
Asla sorma
Sorma neden diye...
İçine düştüğüm yanılgıyı
Gizlemek kaygısı belki de.

Ne öncesi ne sonrası
Bil ki bendeki hayat kaygısı;
Nezaretinde yalnızlığın
Eşliğinde sessiz hıçkırıkların.
Kim bilir;
Belki de sonun başlangıcı.